

և հոգատար: Եկեք օգնության ձեռք մեկնենք ոչ միայն մեր մերձավոր անդամներին, այլ նաև նրանց, ովքեր մեր հավատքից չեն: Շփվելով նրանց հետ, եկեք հարգանք ցուցաբերենք:

Ամեն օր ինչ-որ խնդիրների դեմ պայքարողներ կան: Եկեք նրանց առաջարկենք մեր մտահոգվածությունը, ինչպես նաև մեր օգնող ձեռքը: Հոգ տանելով մեկս մյուսի համար, մենք կօրհնվենք:

Եկեք հիշենք ծերերին և նրանց, ովքեր տնից չեն կարողանում դուրս գալ: Եթե մենք ժամանակ գտնենք նրանց այցելելու, նրանք կիմանան, որ սիրված են և արժեքավոր: Եկեք հետևենք այս պատգամին. «Մատարիի թույլերին, բարձրացրու ընկած ձեռքերը և ամրացրու տկար ծնկները»:¹

Եկեք լինենք ազնվության և ամբողջականության տեր մարդիկ, փորձելով անել ճիշտը բոլոր ժամանակներում և բոլոր պայմաններում: Եկեք լինենք Քրիստոսի հավատարիմ հետևորդները, արդարակեցության օրինակներ, դառնալով «աշխարհի լույսեր»:²

Իմ եղբայրներ և քույրեր, ես շնորհակալություն եմ հայտնում ձեզ ինձ համար ասված ձեր աղոթքների համար: Դրանք ամրացնում և բարձրացնում են ինձ, մինչ ես ջանում եմ իմ ողջ սրտով և ուժով կատարել Աստծո կամքը և ծառայել Նրան և ձեզ:

Հեռանալով այս համաժողովից, ես խնդրում եմ, որ երկնքի օրհնություններն իջնեն յուրաքանչյուրիդ վրա: Թող որ դուք, որ հեռու եք ձեր տներից, վերադառնաք ապահով և գտնեք ամեն-ինչ կարգուկանոնի մեջ: Եկեք բոլորս խորհենք այն ճշմարտությունների շուրջ, որոնք լսեցինք, և թող դրանք օգնեն մեզ դառնալ ավելի քաջարի աշակերտներ, քան այս համաժողովից առաջ էինք:

Մինչև մենք կհանդիպենք վեց ամիս անց, ես խնդրում եմ, որ Տիրոջ օրհնությունները լինեն ձեզ հետ, և մեր բոլորի հետ, և ես ասում եմ սա Նրա՝ Հիսուս Քրիստոսի, մեր Տիրոջ և Փրկչի սուրբ անունով, ամեն. ■

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

- 1. Վարդապետություն և Ուխտեր 81.5:
- 2. Փիլիպպեցիս 2.15:

Լիսդա Բ. Բողոթն
Սփոփող Միության Գերագույն Նախագահ

Պատրաստված մի ձևով, որը երբեք հայտնի չէր եղել

Թող որ մենք արժանիորեն կաթիլ առ կաթիլ տոասանք փրկարար արարողությունները և ամբողջ սրտով պահենք հարսակից ուխտերը:

Երբ մեր ամենավտոցը աղջիկը վերադարձավ տուն դպրոցի առաջին օրվանից հետո, ես հարցրեցի. «Ինչպե՞ս այն ընթացավ»:

Նա պատասխանեց. «Լավ էր»:

Սակայն հաջորդ առավոտ, երբ ես նրան արթնացրեցի դպրոցի համար, նա ծալեց ձեռքերը և վճռականորեն ասաց. «Ես արդեն գնացել եմ դպրոց»: Ակնհայտորեն ես նրան չէի նախապատրաստել կամ բացատրել, որ դպրոց գնալը մեկ անգամյա իրադարձություն չէր, այլ որ ակնկալվում էր, որ նա դպրոց գնար շաբաթվա հինգ օրը շատ շատ տարիների ընթացքում:

Երբ խորհրդածենք նախապատրաստված լինելու սկզբունքի մասին, ինձ հետ պատկերացրեք հետևյալ տեսարանը: Դուք նստած եք տաճարի սելեստիալ սենյակում և նկատում եք մի քանի հարսնացուների և փեսացուների, ում

ակնածալի ներս և դուրս են առաջնորդում, մինչ նրանք սպասում են, որ ամուսնանան ժամանակի և ողջ հավերժության համար: Մի հարսնացու է մտնում սելեստիալ սենյակ ձեռք ձեռքի տված իր սիրեցյալի հետ: Նա կրում է պարզ, բայց գեղեցիկ տաճարային զգեստ և հանգիստ, խաղաղ ժպիտ ունի իր դեմքին: Նա լավ հարդարված է, բայց ոչ վանող: Նա զբաղեցնում է իր տեղը, նայում է շուրջը և հանկարծ հուզվում է: Թվում է, թե նրա արցունքները գալիս են այն հարգանքի կամ ակնածանքի պատճառով, որ նա զգում է ինչպես այդ տեղի հանդեպ, որտեղ նա գտնվում է, այնպես էլ այն սրբազան արարողության հանդեպ, որը նրան է սպասում և նրա կյանքի սիրեցյալին: Նրա կեցվածքը թվում է, թե ասում է. «Որքան երախտապարտ եմ լինել Տիրոջ տանն այսօր, պատրաստ սկսելու հավերժական

ճանապարհորդությունը սիրեցյալ հավերժական գուգրնկերոջ հետ»։ Նա թվում է *պատրաստված է* ավելի շատ բանի համար, քան ուղղակի այդ իրադարձությունն է։

Մեր դեռահաս սիրունիկ թոռնուհին վերջերս մի երկտող էր թողել ինձ համար իմ բարձի վրա, որը մասնավորապես ասում էր. «Մի բան, որն ինձ ապշեցնում է, երբ տաճար եմ մտնում, խաղաղ սիրտ հոգին է, որը բնակվում է այնտեղ։ . . . Մարդիկ կարող են տաճար

զնայ և այնտեղ ոգեշնչում ստանալ»։¹ Նա ճիշտ է։ Մենք կարող ենք ստանալ ոգեշնչում և հայտնություն տաճարում և նաև ուժ՝ հաղթահարելու կյանքի դժվարությունները։ Այն, ինչ նա սովորում է տաճարի մասին, երբ հետևողականորեն հաճախում է՝ տանելով իր սեփական ընտանիքի անունները՝ կատարելու տաճարային մկրտություններ և հաստատումներ, կնախապատրաստի նրան լրացուցիչ տաճարային արարողությունների՝ ուխտեր և օրհնություններ ստանալուն, ինչպես իր համար, այնպես էլ նրանց համար, ովքեր վարագույրի մյուս կողմում են։

Երեք Ռասսել Մ. Նելսոնն ուսուցանել է. «Ինչպես տաճարները պատրաստված են մարդկանց համար, այնպես էլ մարդիկ պետք

է պատրաստվեն տաճարների համար»։²

Երբ ես կրկին կարդում եմ Ջորավար Մորոնիի մասին Մորմոնի Գրքում, ես հիշում եմ, որ Մորոնիի մեծագույն ձեռքբերումներից մեկը Նեփիաացիներին խնամքով նախապատրաստելն էր՝ դիմադրելու լամանացիների սոսկալի բանակին «Նա այքնան լավ էր նախապատրաստել իր ժողովրդին, որ մենք կարդում ենք. «Ահա ի մեծագույն զարմանս [լամանացիների], [Նեփիաացիները] *պատրաստված էին իրենց համար, մի ձևով, որը երբեք հայտնի չէր եղել*»։³

Այդ արտահայտությունը, «Պատրաստված . . . մի ձևով, որը երբեք հայտնի չէր եղել», իսկապես գրավեց իմ ուշադրությունը։

Ինչպե՞ս կարող ենք ավելի լավ պատրաստվել տաճարային սրբազան օրհնությունների համար։ Տերն ուսուցանել է. «Եվ բացի այդ, ես ձեզ կտամ մի օրինակ, բոլոր բաների համար»։⁴ Եկեք մտածենք սուրբգրքյան մի օրինակ, որը կօգնի մեզ լավ նախապատրաստվել։

Մորոնիի պատրաստվելը թշնամու դեմ պահանջեց հետևողական և հավատարիմ ջանասիրություն և այս օրինակը կպահանջի նույնը։

Թվում է, ես երբեք չեմ ձանձրանում այն գեղեցիկ առակից, որը

Փրկիչը պատմեց հինգ իմաստուն կույսերի և հինգ հիմար կույսերի մասին։ Չնայած այս առակը վերաբերվում է մեր Փրկչի Երկրորդ Գալստին նախապատրաստվելուն, մենք կարող ենք նմանեցնել այն նաև տաճարային օրհնություններին նախապատրաստվելուն, որը կարելի է նմանեցնել հոգևոր խրախուսմանը նրանց համար, ովքեր լավ են պատրաստված։

Մատթեոսի ԻԵ գլխում մենք կարդում ենք.

«Այն ժամանակ կնամանի երկնքի արքայությունը տասը կույսերի, որ իրանց լապտերները վեր առան և դուրս եկան փեսային դիմավորելու։

Նորանցից հինգը իմաստուն էին, և հինգը իմար։ . . .

[Նրանք, ովքեր] իմաստուն էին՝ փրենց ամաններումը ձեթ վեր առան իրանց լապտերների հետ մեկտեղ։

Եվ երբոր փեսան ուշացավ, ամենքը թմբեցան և քնեցին։

Եվ կէս գիշերին աղաղակ եղավ՝ Ահա փեսան գալիս է. Դուրս եկեք նորան դիմավորելու։

Այն ժամանակ ամեն կույսերը վերկացան՝ և իրանց լապտերները պատրաստեցին։

Բայց իմարներն ասեցին իմաստուններին. Տու՛ք մեզ ձեր խղիցը, որովհետեւ մեր լապտերները հանգչում են։

Իմաստուններն էլ պատասխանեցին և ասեցին. Մի գուցե մեզ եւ ձեզ բառական չլինի. Բայց ավելի լա՛վ գնացեք ծախողների մոտ և գնեցեք ձեզ համար։

Եւ երբոր նորանք գնացին գնելու, փեսան եկավ. և պատրաստները նորա հետ հարսանիքը մտան և դուռն փակուցաւ։

Եւ յետոյ այն միուս կույսերն էլ եկան և ասեցին. Տէր, Տէր բաց մեզ։

Նա էլ պատասխանեց և ասեց. Ճշմարիտ ասում եմ ձեզ, [Դուք չեք ճանաչում ինձ]։⁵

Չեմ կարծում, թե կա մեկը, հատկապես նրանց մեջ, ովքեր զգայուն սիրտ ունեն, ովքեր տխուր չեն զգում հիմար կույսերի համար։ Իսկ մեզանից ոմանք ուզում են ասել մյուս կույսերին. «Չէի՞ք կարող հենց մի քիչ տալ, որպեսզի բոլորն

էլ կարողանային երջանիկ լինել: Բայց մտածեք այդ մասին: Մա պատմություն է, որը Փրկիչն է պատմել, և Նա է այն մեկը, ով նրանցից հինգին կոչում է «Քրիստոս» և նրանցից հինգին կոչում է «Յիսուս»:

Եթե համարենք այս առակը որպես տաճարային նախապատրաստության օրինակ, մտածեք վերջին օրերի մարգարեի խոսքերի մասին, ով ուսուցանել է, որ «հոգևոր պատրաստվածության յուրով հնարավոր չէ կիսվել»:⁶ Նախագահ Սպենսեր Վ. Քիմբլան օգնել է պարզաբանել, թե ինչու հինգ «Քրիստոս» կույսերը չէին կարող կիսվել իրենց լամպերի միջի յուրով, նրանց հետ, ովքեր «հիմար» էին, երբ նա ասել է. «Հաղորդության ժողովներին հաճախելը յուր է ավելացնում մեր լամպերին, կաթիլ առ կաթիլ տարիների ընթացքում: Ծոմապահությունը, ընտանեկան աղոթքը, տնային ուսուցումը, մարմնական այնորժակի վերահսկումը, ավետարանը քարոզելը, սուրբ գրությունների ուսումնասիրությունը, նվիրվածության և հնազանդության յուրաքանչյուր գործ մի կաթիլ է ավելացնում մեր պաշարի վրա: Բարության գործերը, նվիրատվությունների և տասանորդների վճարումը, մաքուր մտքերն ու գործերը . . . սրանք ևս կարևոր հավելում են յուրի վրա, որով մենք կարող ենք կեսգիշերին լցավորել մեր մարող լամպերը»:⁷

Տեսնո՞ւմ եք պատրաստվածության օրինակը՝ կաթիլ առ կաթիլ, որը կարող է օգնել մեզ, երբ մենք մտածում ենք, թե ինչպես կարող ենք ավելի ջանասեր լինել մեր նախապատրաստության մեջ՝ ստանալու սրբազան արարողություններ մեզ և ուրիշների համար: Էլ ի՞նչ փոքր և հասարակ բաներ կարող ենք մենք անել՝ ավելացնելու թանկարժեք յուրի հոգևոր կաթիլներ մեր պատրաստվածության լամպերին:

Մենք իմանում ենք Երեց Ռիչարդ Սքոթից, որ «անձնական արժանավորությունը կարևոր պահանջ է՝ տաճարային օրհնությունները վայելելու համար: . . . Արժանավոր բնավորությունը լավագույն ձևով է կոփվում Տիրոջ ուսմունքների

վրա կենտրոնացած հետևողական կյանքի ճիշտ ընտրություններից»:⁸ Ես սիրում եմ *հետևողական* բառը: Հետևողական լինել նշանակում է լինել կայուն, հաստատուն և վստահելի: Արժանավորության սկզբունքի ինչպիսի հիանալի նկարագրություն:

Աստվածաշնչյան բառարանը մեզ հիշեցնում է. «Միայն տունը կարող է համեմատվել Տաճարի հետ սրբազանության առումով»:⁹ Արդյոք մեր տներն ու բնակարանները համապատասխանո՞ւմ են այդ նկարագրությանը: Մի սիրելի երիտասարդ կին մեր ծխից վերջերս եկավ մեր տուն: Իմանալով, որ նրա եղբայրը հենց նոր էր վերադարձել իր միսիայից, ես հարցրեցի, թե ինչպես էր նրա վերադարձը զգացվում տանը: Նա ասաց, որ դա հիանալի էր, բայց նա երբեմն խնդրում էր, որ երաժշտությունն անջատվի: Նա ասաց. «Բայց դա նույնիսկ *վատ* երաժշտություն չէր»:¹⁰ Կարող է մեզ համար կարևոր լինել այժմ մեզ ստուգել և ապա հավաստիանալ, թե արդյոք մեր տները այն վայրերն են, որտեղ մենք նախապատրաստված ենք զգալու Հոգին: Երբ մենք

պատարաստում ենք մեր տները լինելու վայրեր, որտեղ Հոգին ողջունելի է, մենք պատրաստված կլինենք ավելի շատ զգալ «տանը», երբ մենք մտնենք Տիրոջ տունը:

Երբ մենք պատրաստվում ենք արժանի մտնել տաճար և հավատարիմ ենք տաճարային ուխտերին, Տերը կշնորհի մեզ «օրհնությունների բազմազանությամբ»:¹⁰ Իմ լավ ընկերուհի Բոննի Օսկարսոնը վերջերս հակադարձ ուղղությամբ շրջեց սուրբ գրության մի հատված, երբ նա ասաց. «Որտեղ շատ է պահանջվում, շատ ավելին կտրվի»:¹¹ Ես լիովին համաձայն եմ: Քանի որ մենք տաճար ենք գալիս ստանալու *հավերժական* օրհնություններ, դա չպետք է մեզ զարմացնի, որ ավելի բարձր չափանիշ է պահանջվում այդ օրհնություններին արժանանալու համար: Երեց Նելսոնն ուսուցանել է կրկին. «Քանի որ տաճարը Տիրոջ տունն է, ընդունման չափանիշները դրվում են Նրա կողմից: Մարդ մտնում է այնտեղ որպես Նրա հյուր: Տաճարային երաշխավորագիր կրելը անգին արտոնություն է և Աստծուն և Նրա մարգարեներին հնազանդվելու տեսանելի նշան»:¹²

Համաշխարհային կարգի մարզիկներն ու համալսարանի դոկտորական աստիճանի ուսանողներն անցկացնում են ժամեր և օրեր, և շաբաթներ ու ամիսներ և, նույնիսկ, նախապատրաստության տարիներ: Նրանցից պահանջվում է նախապատրաստության ամենօրյա կաթիլներ՝ զագաթին հասնելու համար: Նմանապես, նրանք, ովքեր կամենում են արժանանալ վեհացման սելեստիալ արքայությունում, ակնկալվում է, որ սպրեյն հնազանդության ավելի բարձր չափանիշով, որը գալիս է հնազանդության արժանիքը օրեցօր և կաթիլ առ կաթիլ գործադրելուց:

Երբ մենք հետևողականորեն և ջանասիրաբար յուր ենք ավելացնում կաթիլ առ կաթիլ մեր հոգևոր լամպերին, կատարելով այս փոքր և հասարակ բաները, մենք կարող ենք ապշեցուցիչ պատրաստությամբ մեր լամպերը «պատրաստ և վառ»¹³ պահել: Իմ սիրելի ամուսինը,

ով ցցի նախագահ է, վերջերս նշեց, որ կարող է գրեթե միշտ ասել, երբ ինչ որ մեկը պատրաստված է և արժանի տաճար մտնելու, որովհետև «նրանք լուսավորում են սենյակը», երբ գալիս են տաճարային երաշխավորագիր ստանալու:

Կիրթլանդի Տաճարի նվիրաբերման աղոթքում Մարգարե Ջոզեֆ Սմիթը խնդրեց Տիրոջից. «որ բոլոր մարդիկ, ովքեր ոտք կդնեն Տիրոջ տան շեմքին, կարողանան զգալ քո զորությունը, . . . որ նրանք կարողանան անել քեզանում և ստանան Սուրբ Հոգու լիությունը, . . . պատրաստվեն ստանալու ամեն անհրաժեշտ բան»:¹⁴

Իմ աղոթքն է, որ մեզ համար, տաճար գնալը լինի ավելի մեծ մի բան, քան մեկանգամյա իրադարձություն: Թող որ մենք արժանիորեն պատրաստվենք ստանալու փրկող արարողություններ կաթիլ առ կաթիլ և ամբողջ սրտով պահենք հարակից ուխտերը: Երբ անենք այդպես, ես գիտեմ մենք կորակառվենք ստանալու Սուրբ Հոգու լիության և Տիրոջ զորության խոստացված օրհնությունները մեր տներում և անձնական կյանքում: Հիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

1. Անձնական հաղորդագրություն Այդա Քեյլի Մելոյից Լինդա Կ. Բրոթնին, 31 օգոստ., 2014:
2. Ռասսել Մ. Նելսոն, *Կամ Լիսինուս*, հոկտ. 2010, 41:
3. Ալմա 49.8, շեշտադրումն ավելացված է, տես նաև հատվածներ 6-7:
4. Վարդապետություն և Ուխտեր 52.14:
5. Մատթեոս ԻԵ.1-2, 4-11, Ջոզեֆ Սմիթ Թարգմանություն, Մատթեոս ԻԵ.12 (Մատթեոս ԻԵ.12, ծանոթություն *ս*):
6. Marvin J. Ashton, "A time of Urgency," *Ensign*, May 1974, 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 256.
8. Richard Scott, "Receive the Temple Blessings," *Ensign*, May 1999, 25; *Liahona*, July 1999, 29.
9. Սուրբ Գրքերի Ուղեցույց «Տաճար»:
10. Վարդապետություն և Ուխտեր 104.2:
11. Բոննի Լ. Օսկարսոն, «Ավելի մեծ ակնկալիքներ», «(Կրոնի սեմինարիաների և ինստիտուտների արբանյակային հեռարձակում, օգ. 5, 2014)», lds.org/broadcasts, տես նաև Ղուկաս ԺԲ.48, Վարդապետություն և Ուխտեր 82.3:
12. Ռասսել Մ. Նելսոն, *Լիսինուս*, հոկտ 2001, 38:
13. Վարդապետություն և Ուխտեր 33.17:
14. Վարդապետություն և Ուխտեր 109.13-15:

Ջին Ա. Սթիվենս

Երեխաների Խմբի Գերագույն Նախագահության Առաջին Խորհրդակալ

Աստծո ուխտայալ դուստրերը

Երբ Աստծո դուստրերը կենտրոնանում են տաճարի և իրենց սուրբ ուխտերի վրա, Աստված կարողանում է օրհնություններ ուղարկել անձնական և զորավոր միջոցներով:

Սիրելի քույրեր, ես մեծ սիրով ողջունում եմ ձեզ: Այժմ որտեղ էլ որ գտնվեք աշխարհում, հուսով եմ անձնապես զգում եք Տիրոջ սերը և Հոգին վկայում է ձեր սրտին այս հրաշալի երգչախմբի կողմից կատարված երգի ուղերձը: Ես իմ վկայության ձայնն եմ միացնում նրանց ասելով՝ Գիտեմ ապրում է Փրկիչն իմ և Նա սիրում է մեզանից յուրաքանչյուրին:

Այս երեկո մենք հավաքվել ենք որպես Աստծո ուխտայալ դուստրեր: Մեր տարիքը, հանգամանքները և անհատականությունը չեն կարող տարանջատել մեզ, որովհետև նախևառաջ մենք Նրանն ենք: Մենք ուխտ ենք կապել միշտ հիշել Նրա Որդուն:

Անհատական այդ ուխտի գործությունը տալավորվեց սրտիս մեջ երեք շաբաթ առաջ, երբ ես ներկա էի մի մկրտության ծառայության: Այնտեղ իմ առաջ նստած էին ութ հրաշալի երեխաներ, ովքեր ակնածալից կեցվածքով սպասում էին, քանի որ վերջապես իրենց հատուկ օրը եկել էր: Բայց երբ նայեցի նրանց պայծառ դեմքերին,

տեսա ոչ թե պարզապես երեխաների խումբ, այլ տեսա նրանց, իմ կարծիքով, այնպես ինչպես Տերն անհատապես կտեսներ: Ես տեսա Էմմային, Սոֆիային, Իանին, Լոգանին, Ադենին, Վիլիամին, Սոֆիին և Միքիային: Յուրաքանչյուր մկրտության ուխտը կապվեց մեկ առ մեկ: Յուրաքանչյուրը ճերմակ հագուստով պատրաստ էր և իր ութամյա ողջ սրտով փափագում էր իր

